

on Indtægt, der var tilstrækkelig til at sikre hans Eksistens. Han har altsaa — jeg vil ikke bruge et Udtryk, som kan være vildledende — under Skin af, kan jeg sige, at det var noget særligt, faaet dette Beløb paa 1,000 Kr., som man i Virkeligheden har givet ham for at skaffe ham den Indtægt, uden hvilken han ikke kan bestaa. Og naar den anden Inspektør har faaet en Bibestilling, som hindrer ham i at være den rene Videnskabsdyrker, han egentlig er, den Bibestilling at anvende saa og saa mange Timer ugentlig til at undervise Studenter, er det gjort af samme Grund. Og naar de har faaet disse Bibestillinger, fordi de ikke har kunnet eksistere paa de lave Lønninger, de har, forekommer det mig rimeligt, at man — selv om man ikke formelt indrømmer Begrundelsen, saa reelt — i Udvalget kunde have taget noget Hensyn dertil og forhøjet Lønningen, idet det aabenbart hele Tiden har været Hensigten, i alt Fald fra Universitetets Side, at disse Folk skulde have en Lønning, som fritog dem for disse mere eller mindre hindrende Bihverv.

At Inspektørlønningerne — for stadig at betone den latterlige Forskel, der er — er forhøjede i Forhold til Inspektørlønningerne ved andre Museer, siger ikke noget, fordi Inspektørlønningerne ved andre Museer er Lønninger for Folk, som er Direktører underordnede. For endnu en Gang at gentage det: en Inspektør er en Direktør. For Resten vilde det ogsaa være umuligt nu at slaa fast, at Inspektører i alle mulige Stillinger skulde altid have den samme Løn. Ved at blade om til § 35 finder jeg under Polyteknisk Lærestanstalt en Inspektør, som lønnes med en Begyndelsesløn af 4,400 Kr., og som tillige har Tjenestebolig. Det vil altsaa sige, at han med sin Tjenestebolig har en Indtægt paa 5,000 Kr., og han hedder ogsaa Inspektør. Man kan ikke gøre gældende, at en Inspektør, lige meget hvor han er, altid skal have den samme Gage, og endnu mindre en Inspektør. Jeg tror ikke, Inspektørernes Ærgerrighed gaar i Retning af at hedde Direktør, men maaske noget i Retning af at være fri for et Navn, som udsætter dem for at takseres lavere i Lønningshenseendé. Hvis man vil afskaffe det fremmede Navn og kalde dem simpelthen Bestyrere, vil de sikkert være lige saa glade derved, thi de er Bestyrere af Museet, de er en Treenighed, og den hedder Museumsraadet, hver af

dem er altsaa Museumsraad. Jeg ved ikke, hvilken Titel Udvalget vil foretrække, men det bør i alt Fald blive en saadan, som ikke sætter dem i en lavere Lønningsklasse end den, deres Stilling berettiger dem til.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg er glad over, at saavel den højtærede Minister som den ærede Ordfører lovede at ville overveje inden tredje Behandling, om det er muligt at foretage Ændringer. Jeg vil meget indtrængende henstille, at Udvalget ser paa disse to Poster paa den Maade, som jeg tror er den eneste rigtige, som det, jeg har kaldt for Topstillinger, hvad Pengelønnen angaar, for zoologiske Videnskabsmænd og ikke maaler dem hverken med Inspektør- eller Inspektørstillinger. Jeg ved, at den ene af de paagældende er 53 Aar gammel, og den anden er vistnok ogsaa et halvt Hundrede Aar. Hovedhensigten er, at det bliver Stillinger, i hvilke man som Videnskabsmand i den Alder kan leve nogenlunde sorgfrit med en Familie, og Bihensigten er, at de sættes til ogsaa at anvende noget Arbejde for andre ved det Museum, de benytter.

Ordføreren (Koføed): Jeg vil paa Udvalgets Vegne sige den højtærede Minister Tak, fordi han har lovet at tage de Henstillinger, jeg i min første Tale gjorde paa Udvalgets Vegne, op til Overvejelse, specielt med Hensyn til Nedsættelse af det omtalte Udvalg. Jeg vil ogsaa takke den højtærede Minister, fordi han lovede at fortolke den Tilføjelse, som Lønningsudvalget har gjort med Hensyn til Tjenestebolig, paa den Maade, som den højtærede Minister nærmere gjorde Rede for. Vi er selvfølgelig særdeles taknemmelige for, at den højtærede Minister mellem anden og tredje Behandling vil holde Samraad med Udvalget, ved hvilket eventuelle Ændringer kan blive foreslaaet eller Rettelser foretaget. Naar den højtærede Minister sagde, at han ikke rigtig forstod, hvorfor Inspektøren ved det kemiske Laboratorium er stillet anderledes end de øvrige Inspektører, skal jeg som Forklaring for Lønningsudvalgets Stilling udtale, at disse andre Inspektører er Inspektører for Museer, medens her er Tale om en Laboratorieinspektør. Vi har jo mange Laboratorier, dette er maaske det største, men andre følger nær efter, og Lønningsudvalget er mest af alt bange for Konsekvenser; man har set saa mange Gange, hvilke